

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 25T/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010809
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3825010809.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

25T/62/2025

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Partizánskom dňa 15.10.2025, takto

rozhodol:

25T/62/2025

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., C. bytom D. E. D., F. XXXX/XX, starobný dôchodca, ženatý, t. č. v ÚVV Ilava,

je vinný, že:

1/ dňa 27.02.2025 v čase približne o 16:25 hod. v D. E. D. v predajni Hanke nachádzajúcej sa na ulici G. XXX svojmu zaťovi H. I. uviedol, aby odkázal manželke obžalovaného – poškodenej J. B., nar. XXXX, že ju zabije, zakope, ale nie ďaleko, ani nie hlboko, tak, aby ju svine vyhrabali a obžrali, čím vzbudil u poškodenej obavu o svoj život a zdravie a následne dňa 28.02.2025 v čase približne o 16:30 hod. v D. E. D. E. K. B. XXX/XX v budove obvodného oddelenia OR PZ v Bánovciach nad Bebravou sa pri svojom výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku v inej trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS:ORP-58/BN-BN-2025 pred povereným príslušníkom PZ vyhrážal svojej manželke – poškodenej J. B., nar. XXXX slovami, že pôjde do llavy na doživotie, nenávidí svoju manželku, uškrtí ju, ona dala na súd, že sa nebude o neho starať, nevie, čo spraví, keď ju stretne v meste, neovládne sa, zabije ju, nenávidí ju ako potkana, trošku by jej ako to robí G. G., krkom zakrútil a ona dodýcha a on dodýcha v llave na 25

rokov až doživotie, ktoré vyhrážky uskutočnil s vedomím, že sa poškodená o nich dozvie, nakoľko boli prednesené pred príslušníkom policajného zboru, čím vzbudil u poškodenej obavu o svoj život a zdravie,

2/ od dňa 22.01.2025 do 02.03.2025 na rôznych miestach v okrese Bánovce nad Bebravou, ako aj na iných miestach, opakovane vyhľadával svoju manželku – poškodenú J. B., nar. XXXX v mieste jej trvalého bydliska v D. E. D., ako aj v mieste výkonu jej práce v Domove sociálnych služieb D. E. D., keď ju nenašiel, informoval sa u kolegýň poškodenej, kde by sa mala nachádzať, kontaktoval poškodenú proti jej vôli z telefónneho čísla XXXX XXX XXX telefonátmi, a to viackrát počas dňa v denných aj nočných hodinách, pričom dňa 27.01.2025 ju telefonicky kontaktoval až 92-krát a cez tretie osoby poškodenej nechával listy, v ktorých ju okrem iného aj urážal, ktorým konaním zhoršil poškodenej jej osobný život v oblasti spoločenských vzťahov a vzbudil u poškodenej obavu o svoj život a zdravie, nakoľko sa bojí obžalovaného, deti jej zaobstarali kaser na jej ochranu, chodí s obavou do práce, vždy sa otáča, či nie je niekde pri nej, keď je tma, radšej ide taxíkom a vyhľadala odbornú psychiatrickú pomoc,

t e d a :

v bode 1/

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

v bode 2/

iného prenasledoval takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie a podstatným spôsobom zhoršil kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť a sledoval ho, kontaktoval ho prostredníctvom tretej osoby a elektronickej komunikačnej služby, písomne a inak proti jeho vôli, a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe a osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l :

v bode 1/

pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona,

v bode 2/

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

25T/62/2025

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou podal dňa 22.08.2025 na tunajšom súde obžalobu na obvineného A. B. v bode 1/ obžaloby pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v bodoch 1/ a 2/ predmetnej obžaloby.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 15.10.2025, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov obžalobou v bodoch 1/ a 2/ mu kladených za vinu a svoje konanie oľutoval. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov,
- bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe právne kvalifikujú v bode 1/ ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania a v bode 2/ ako prečin nebezpečného prenasledovania.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a obhajcu obžalovaného jeho vyhlásenie prijal, keďže vyhlásenie obžalovaného o vine za skutky mu obžalobou kladené za vinu v zmysle § 257 ods. 7 druhá veta Trestného poriadku nebolo zmenou jeho postoja, nakoľko tento sa ku skutkom doznával už v prípravnom konaní. Zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2025 dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 10.06.2025 (č.l. 67-70) podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku č. 83/2025 Centra duševného zdravia, s.r.o. zo dňa 17.06.2025 (č.l. 123-139) a prečítaním zápisnice o výsluchu znalca MUDr. Mariána Kobidu zo dňa 13.08.2025 (č.l. 179-181) za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1Ps/3/2009-42 zo dňa 22.11.2010 z č.l. 11-13, rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. BN-6Ps/2/2023-52 zo dňa 29.02.2024 z č.l. 14-15, zápis o dychovej skúške obžalovaného z č.l. 44, opatrenie z č.l. 60, rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/70/2016-140 zo dňa 21.12.2016, správy o povesti obžalovaného od mesta Bánovce nad Bebravou z č.l. 154 a 273, lustrácia zbraní z č.l. 155, správy z ÚVV llava + skrátený výpis klienta z č.l. 235-236 a 261, lustrácia ZVJS z č.l. 275, odpis z registra trestov z č.l. 276-277, lustrácia GP SR z č.l. 278-281, lustrácia CESDaP z č.l. 282-289, lustrácia v CDB z č.l. 290-291 a podstatnú časť pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/61/2024.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané v bodoch 1/ a 2/ výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval v bode 1/ ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutky obžalobou mu v bodoch 1/ a 2/ kladených za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Pokiaľ ide o formu zavinenia, ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona,

nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenia chráneného záujmu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2025 využil právo nevypovedať, preto súd na návrh prokurátora prečítal v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania po vznesení obvinenia zo dňa 10.06.2025 z č.l. 67-70 v časti osobných a majetkových pomerov, kde obžalovaný uviedol, že pije pivo, cca jedno až dve pollitrové pivá denne a pije aj tvrdý alkohol, a to cca 4 až 5 poldeci denne, najčastejšie vodku. Fajčí tiež cigarety cca 25-30 kusov denne. Drogy nikdy neužíval. Psychiatra v minulosti navštevoval, a to MUDr. Lexmanna v Bánovciach nad Bebravou kvôli depresiam, takto sa lieči cca 20 rokov.

Zo záverov znaleckého posudku č. 83/2025 Centra duševného zdravia, s.r.o., znaleckej organizácie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 17.06.2025 (č.l. 123-139) vyplýva, že obžalovaný v súčasnosti netrpí a ani v čase spáchania predmetných skutkov netrpel duševnou chorobou v pravom zmysle slova, t.j. psychózou, či demenciou. U obžalovaného znalec konštatoval aktuálne, ako i čase inkriminovaných skutkov predovšetkým Organickú poruchu osobnosti a správania a tzv. Syndróm závislosti od alkoholu s neschopnosťou abstinencie v extramurálnych podmienkach vlastnými silami. U obžalovaného bola tiež v minulosti prítomná tzv. Emočne nestabilná porucha osobnosti, v súčasnosti už prekrytá Organickou poruchou osobnosti a tiež tzv. Recidivujúca depresívna porucha, ktorá už je tiež prekrytá Organickou poruchou osobnosti a závislosťou na alkohole. Rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli zmenšené nepodstatne, forenzne nevýznamne, kým ovládacie schopnosti boli zmenšené podstatne, forenzne významne, avšak tieto neboli vymiznuté, nakoľko u obžalovaného nie je prítomná duševná choroba v pravom zmysle slova, t.j. predovšetkým psychóza, či demencia). Obžalovaný sa stáva čoraz nevyspytateľnejším a nebezpečným pre svoje okolie z dôvodu nevyspytateľného správania, ktoré je verbálne agresívne, vedno s chronickým alkoholizmom bez schopnosti autonómnej abstinencie v extramurálnych podmienkach. Z dôvodu trvalej duševnej poruchy (organickej poruchy osobnosti a správania) spolu so syndrómom závislosti od alkoholu s neschopnosťou abstinencie, predovšetkým s množiacimi sa a gradujúcimi disocálnymi prejavmi v správaní, v dôsledku čoho je obžalovaný nebezpečný pre okolie, ako aj z dôvodu nevyliciteľnosti tohto typu poruchy (organickej poruchy osobnosti), jej dekompenzáciám napriek dlhodobej ambulantnej protialkoholickéj ochrannej liečbe a teda i z dôvodu zlyhania ambulantnej ochrannej liečby, preto zo psychiatrického hľadiska znalec odporúča u obžalovaného jeho umiestnenie do detenčného zariadenia. Pobyť obžalovaného na slobode je z dôvodu duševnej poruchy nebezpečný pre spoločnosť.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu znalca MUDr. Mariána Kobidu zo dňa 13.08.2025 za znaleckú organizáciu Centrum duševného zdravia, s.r.o. k záverom znaleckého posudku č. 83/2025 okrem iného vyplýva, že trvá na záveroch znaleckého posudku, pričom uviedol, že u obžalovaného nie je iným spôsobom možné zabezpečiť nekonzumáciu alkoholu, iba v ústave je to možné a on sám nie je schopný abstinovať na slobode a trestná činnosť, ktorú v minulosti spáchal alebo za ktorú je aktuálne stíhaný, je jednoznačne v súvislosti s konzumáciou alkoholu. Ochranné liečenie ústavné nebude dostatočné, ale malo by význam, ak bude nasledovať detencia. Teda len nariadenie ochranného ústavného liečenia je bezvýznamné, pokiaľ nebude navrhovaná súčasne aj detencia a preto navrhol, aby bolo uložené ochranné liečenie ústavné spolu aj s detenciou. Dôležité je to, aby nebol obžalovaný po vykonaní trestu prepustený na slobodu, ale aby bol bezodkladne umiestnený do zdravotníckeho zariadenia na výkon ústavného ochranného liečenia protialkoholického alebo do detencie vzhľadom k tomu, že obžalovaný je nebezpečný pre svoje okolie.

Zo správ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 28.08.2025 (č.l. 235) a zo dňa 18.09.2025 (č.l. 261) vyplýva, že tento sa vo výkone väzby nachádza od 06.03.2025 a je umiestnený v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, poznačené bolo drobnými interpersonálnymi nezhodami spôsobenými svojskými, častokrát neprímeranými verbálnymi interakciami so spoluumiestnenými obvinenými, ktoré boli riešené jeho viacnásobným premiestnením. Aktuálne je obžalovaný umiestnený v cele individuálne, čo vníma pozitívne a pochvaľuje si to. Prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku. Príkazy a nariadenia personálu plní. K personálu, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Hygienické návyky má osvojené. Inej nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, nebol mu uložený disciplinárny trest, ani udelená disciplinárna odmena. Sociálne kontakty udržiava minimálne, a to zriedkavou korešpondenciou

zasielanou manželke. Záverom sa v správe konštatuje, že ide o obžalovaného, ktorý si okrem vyššie uvedeného plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného je zatiaľ bezproblémový.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je ženatý, starobný dôchodca. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Podľa lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný bol doteraz sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní (v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti majetku a v piatich prípadoch o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu). Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť (i rovnakého charakteru, ako mu je aktuálne kladená v bode 1 za vinu), a to i nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/61/2024 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 26T/61/2024-178 zo dňa 28.10.2024, právoplatným dňa 30.10.2024 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (trest vykonal dňa 22.01.2025), za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci. Zo správy o povesti obžalovaného od mesta Bánovce nad Bebravou (č.l. 273) vyplýva, že na mestskom úrade neevidujú žiadne sťažnosti na obžalovaného.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad ukladania sankcií v zmysle § 33a Trestného zákona, ako aj zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Zároveň prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citel'ne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citel'nejšie.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaných skutkov a svoj čin úprimne oľutoval) a tiež poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti) a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Nakoľko obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkových podstát viacerých trestných činov (celkovo dvoch), ktoré sú oba prečinmi, v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za najprísnejší z nich, kde v prípade oboch trestných činov je rovnaká trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky. Na základe vyššie uvedeného súd obžalovanému uložil úhrnný trest podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona v strede trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, nakoľko mal za to, že účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto svoje konštatovanie súd odvodzuje od skutočnosti, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania, ako i za inú trestnú činnosť (najmä krádeže), a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom k jeho náprave nedošlo, kde zároveň súd poukazuje na okolnosť, že naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 22.01.2025. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj okolnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine za oba skutky mu obžalobou kladené za vinu, čím stratil možnosť rozsudok v tejto časti napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil aj predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento bol doposiaľ sedemkrát súdom trestaný za rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom v minulosti už bol opakovane odsúdený aj za trestnú činnosť aktuálne mu kladenú za vinu v bode 1/. Prihliadol tiež na jeho priestupkovú minulosť, keď doteraz bol sedemkrát postihnutý za spáchanie priestupkov (v dvoch prípadoch proti majetku a v piatich prípadoch proti občianskemu spolunažívaniu). Súd prihliadol i na hodnotenie obžalovaného z výkonu väzby, ktoré bolo v podstate kladné. Súd pri ukladaní trestu vychádzal i zo záverov znaleckého posudku č. 83/2025 Centra duševného zdravia, s.r.o., znaleckej organizácie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 17.06.2025, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného L. poruchu osobnosti a správania a tzv. Syndróm závislosti od alkoholu s neschopnosťou abstinencie v extramurálnych podmienkach vlastnými silami, pričom podľa názoru

znalca boli rozpoznávacie schopnosti obžalovaného zmenšené nepodstatne, forenzne nevýznamne, kým ovládacie schopnosti boli zmenšené podstatne, forenzne významne, avšak tieto neboli vymiznuté. Na základe vyššie uvedených skutočností súd považuje obžalovanému uložený úhrnný trest vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne za taký, ktorý v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú a je trestom primeraným k spáchaným skutkom a postojom obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného zákona uložil i ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného Organickú poruchu osobnosti a správania a tzv. Syndróm závislosti od alkoholu s neschopnosťou abstinencie v extramurálnych podmienkach vlastnými silami, pričom podľa názoru znalca sa obžalovaný stáva čoraz nevyspytateľnejším a nebezpečným pre svoje okolie z dôvodu nevyspytateľného správania, ktoré je verbálne agresívne, vedno s chronickým alkoholizmom bez schopnosti autonómnej abstinencie v extramurálnych podmienkach. Znalec zároveň navrhol u obžalovaného z dôvodu trvalej duševnej poruchy (organickej poruchy osobnosti a správania) spolu so syndrómom závislosti od alkoholu a s neschopnosťou abstinencie, v dôsledku čoho je obžalovaný nebezpečný pre okolie, ako aj z dôvodu nevyliciteľnosti tohto typu poruchy (organickej poruchy osobnosti), jej dekompenzáciám napriek dlhodobej ambulantnej protialkoholického ochranného liečenia a teda i z dôvodu zlyhania ambulantnej ochranného liečby jeho umiestnenie do detenčného zariadenia, kde pri svojom výsluchu toto korigoval tak, že navrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie ústavné spolu aj s detenciou, kde je podľa názoru znalca dôležité, aby nebol obžalovaný po vykonaní trestu prepustený na slobodu, ale aby bol bezodkladne umiestnený do zdravotníckeho zariadenia na výkon ústavného ochranného liečenia protialkoholického alebo do detencie vzhľadom k tomu, že obžalovaný je nebezpečný pre svoje okolie. Prokurátor v záverečnej reči navrhol uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Súd v danom prípade považoval uloženie ochranného protialkoholického liečenia obžalovanému v ústavnej forme za opodstatnené, kde tento je podľa záverov znaleckého posudku z odboru psychiatria nebezpečný pre spoločnosť z dôvodu jeho závislosti na alkohole, kedy sa pod vplyvom alkoholu stáva jeho správanie nevyspytateľné, pričom tomuto v minulosti doposiaľ nebolo ukladané ochranné liečenie v ústavnej forme, preto podľa názoru súdu aktuálne neboli splnené podmienky pre nariadenie detencie u obžalovaného.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

25T/62/2025

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).